Fare ile Kızılgerdan

Jane MEADOW

Fare ile Kızılgerdan

Jane MEADOW

Çiçeklerle dolu güneşli bir bahçede, Minnie adında küçük bir fare yaşlı bir meşe ağacının altındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Yumuşak, sıcak kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve kocaman, yuvarlak, koyu kahverengi gözleri vardı. Minnie bahçe yollarını keşfetmeyi çok severdi; küçük kırmızı örgü atkısını takar, minik yeşil çantasını taşırdı. Her sabah yemek için tohum ve böğürtlen ararken çimenlerin arasında koştururdu.

Bir gün, parlak turuncu-kırmızı göğüslü ve yumuşak kahverengi kanatlı bir kızılgerdan bahçeye uçtu. Kızılgerdan bir dala kondu ve tatlı bir şarkı söyledi. Minnie merakla bir çalının arkasından dışarı baktı. 'Merhaba,' diye usulca ciyakladı. Kızılgerdan başını yana eğdi ve karşılık olarak cıvıldadı: 'Merhaba, küçük fare!' O andan itibaren bir arkadaşlık filizlenmeye başladı.

Kızılgerdan meşe ağacının yükseklerinde, ince dallar ve kuru yapraklar kullanarak bir yuva yaptı. Minnie aşağıdan, kızılgerdanın malzemelerle ileri geri uçup çok çalışmasını izledi. 'Yuvan çok güzel görünüyor,' diye seslendi Minnie yukarıya. Kızılgerdan mutlulukla cıvıldadı: 'Teşekkürler, Minnie! Yumurtalarım için güvenli bir yuva olacak.' Minnie bahçede böyle dost bir komşusu olduğu için çok sevindi.

Ama bir öğleden sonra bahçeden şiddetli bir rüzgâr geçti. Dalları salladı, yaprakları hışırdattı. Kızılgerdanın yuvası sallandı ve sonra dağılıp yere düştü. Kızılgerdan aşağı uçtu, üzgün görünüyordu. 'Ah hayır,' diye cıvıldadı kızılgerdan. 'Yuvam mahvoldu!' Minnie hemen yanına koştu ve dağılmış dallarla kırılmış otları gördü. 'Endişelenme,' dedi nazikçe. 'Onu onarmana yardım edeceğim.'

Minnie yeşil çantasını hatırladı ve bahçeden yumuşak otlar toplamaya koştu. Çantayı ağzına kadar doldurdu, sonra kızılgerdana taşıdı. 'İşte yuvan için biraz yumuşak ot,' dedi. Kızılgerdan minnettar kaldı. 'Teşekkürler, Minnie! Çok iyi kalplisin.' Birlikte, sağlam dallar ve Minnie'nin getirdiği yumuşak otlarla yuvayı yeniden yaptılar.

Minnie her seferinde çantasını otla doldurarak birçok kez gidip geldi. Kızılgerdan otları yuvaya ördü, yuvayı sıcacık ve rahat yaptı. 'Harika bir yardımcısın,' diye cıvıldadı kızılgerdan. Minnie gülümsedi, minik pembe burnu seğirdi. 'Bir arkadaşa yardım etmek beni mutlu ediyor,' dedi. Minnie'nin getirdiği her ot parçasıyla yuva daha da sağlam ve güvenli oldu.

Sonunda yuva eskisinden bile daha iyi oldu. Kızılgerdan denemek için yukarı uçtu, sonra neşeyle şarkı söyledi. 'Mükemmel!' diye haykırdı kızılgerdan. 'Senin sayende başardım, Minnie.' Minnie gurur ve mutluluk duydu. 'Yardım edebildiğim için sevindim,' dedi. Kızılgerdan söz verdi: 'Bir gün ben de sana yardım edeceğim, arkadaşım.'

Günler soğudu ve kısa süre sonra kış geldi. Kar bahçeyi kalın beyaz bir battaniyeyle kapladı. Minnie kırmızı atkısını taktı ve yemek aramaya çıktı, ama kar her zamanki yollarını gizlemişti. Beyaz bahçede dolaşıp durdu, eve yolunu bulamadı. Minik patileri üşüdü ve endişelendi. 'Yuvam nerede?' diye ciyakladı.

Yukarıda, kızılgerdan Minnie'nin karlı bahçede kaybolduğunu gördü. Aşağı uçtu ve yanına kondu. 'Minnie, sorun ne?' diye sordu kızılgerdan. 'Eve yolumu bulamıyorum,' dedi Minnie, sesi titriyordu. 'Kar her şeyi kaplamış.' Kızılgerdan başını salladı. 'Endişelenme. Yolu yukarıdan görebiliyorum. Beni takip et!'

Kızılgerdan yukarı uçtu ve Minnie'nin üzerinde daireler çizerek yüksek sesle cıvıldadı. 'Bu taraftan, Minnie! Büyük taşın yanında sola dön!' Minnie kızılgerdanın sesini takip etti, minik patileri karda çıtırdadı. Kızılgerdan onu karla kaplı çalıların yanından ve küçük bir tepenin üzerinden geçirdi. 'Neredeyse geldin!' diye seslendi kızılgerdan. Arkadaşı onu gözetirken Minnie kendini daha cesur hissetti.

Sonunda Minnie yaşlı meşe ağacını ve altındaki sıcacık yuvasını gördü. 'Görüyorum!' diye sevinçle ciyakladı. Kızılgerdan yanına kondu ve mutlulukla cıvıldadı. 'Artık güvendesin, Minnie.' Minnie gözleri parlayarak arkadaşına döndü. 'Teşekkürler, Kızılgerdan. Beni kurtardın!' Kızılgerdan tüylerini kabarttı. 'Arkadaşlar böyle yapar,' dedi sıcacık bir sesle.

Minnie kızılgerdanı sıcak ve kuru olan yuvasında dinlenmeye davet etti. Minnie'nin kilerinden tohum ve böğürtlen paylaştılar. 'Yuvamı onarmaktaki iyiliğin benim için çok değerliydi,' dedi kızılgerdan. 'Senin de beni eve yönlendirmekteki iyiliğin benim için çok değerli,' diye yanıtladı Minnie. Birbirlerinin arkadaşlığına minnettar kalarak yan yana oturdular.

O günden sonra Minnie ile kızılgerdan en iyi arkadaş oldular. Her mevsimde birbirlerine yardım ettiler. İlkbahar geri döndüğünde kızılgerdanın yuvası cıvıldayan yavrularla doldu ve Minnie onları sıcak tutmak için yumuşak otlar getirdi. Bahçe, arkadaşlıklarının sesleriyle dolu mutlu bir yerdi. Basit iyilikleri harika bir şeye dönüşmüştü.

Minnie, arkadaşlığın tek bir küçük iyilikle başlayabileceğini öğrendi. Kızılgerdan ona yardım etmişti çünkü önce o kızılgerdana yardım etmişti. Artık her zaman birbirlerine güvenebileceklerini biliyorlardı. 'Darda kalan dost, gerçek dosttur,' dedi Minnie bilgece. Kızılgerdan onaylayarak cıvıldadı ve yaşlı meşe ağacından birlikte gün batımını izlediler.

Güneş batarken bahçe sıcak bir ışıkla parladı. Minnie ile kızılgerdan yan yana oturup yıldızların belirişini izlediler. 'Tanıştığımıza çok sevindim,' dedi Minnie. 'Ben de,' diye cıvıldadı kızılgerdan. 'Ve arkadaş olduğumuza sevindim.' İyilik ve yardım üzerine kurulu arkadaşlıklarının sonsuza dek süreceğini biliyorlardı.

Ve böylece bahçede fare ile kızılgerdan en iyi arkadaş olarak kaldılar. Hikâyeleri bize basit bir iyiliğin güzel bir arkadaşlığa dönüşebileceğini hatırlatır. Ne zaman bir kızılgerdanla bir fareyi bir arada görseniz, Minnie ile arkadaşını hatırlayın ve bilin ki iyilik her zaman yolunu bulur.